

dek z vidika moderne muzeologije, se zoperstavlja naloga, da je eksponate treba zaščititi. V danem primeru pa je bila izbrana edina učinkovita možnost.

Janez Eržen

LETOSNJA DELA V MUZEJU NA PROSTEM

V skansenu Loškega muzeja letos niso bile opravljene večje akcije, ker so to preprečevale zapreke različnega izvora. Po načrtu bi ena od večjih akcij morala biti predstavitev žage samice. Vse objekte te vrste, ki smo jih pregledali na terenu, pa smo zaradi prevelikih dimenzij morali odkloniti. Problem je predstavljala tudi lokacija, saj zaradi svojstvenega karakterja tega objekta, ni mogoče izbirati med številnimi variantami. Zaradi tega je bilo vprašanje predstavitve žage odloženo za nedoločen čas, t. j. do dne, ko bomo našli na našem muzejskem področju žago, ki bo po dimenzijah primerna za loški skansen. Kot bomo videli, pa smo nepričakovano le našli ustrezno žago, ki bo v prihodnjem letu dopolnila skansen.

Prva od akcij je bila letos predstavitev in predstavitev oglarstva. Lokacija smo našli v skrajnem zapadnem kotu grajskega vrta. Objekt, oglarsko kolibo, pa smo našli in odkupili v Čabračah v juliju letos. Opravljena so bila tudi zemeljska dela za postavitev oglarske kope, ki bo prišla na vrsto v prihodnjem letu.

Druga akcija v skansenu je bila navezana na kozolec. Le-ta je bil sicer postavljen že v drugem letu del na grajskem vrtu, vendar je bil tedaj provizorno pokrit z deskami, moral pa bi imeti slamnato ali škodlasto streho. Odločili smo se za slamnato in danes ima kozolec že povsem drugačni videz.

Postavitev zidanega vaškega znamenja tudi letos ni bila mogoča, ker freske z znamenja v Volči, ki so namenjena za skansen, še niso konservirane, kot to zahtevajo pogoji razstavljanja na prostem. Tudi ta akcija predstavlja eno važnejših nalog v delovnem programu muzeja na prostem v prihodnjem letu.

Jeseni, ko zaradi vremenskih razmer ni bilo mogoče več planirati večjih del na prostem, smo nepričakovano v Davči našli žago, ki bo po dimenzijah primerna za loški skansen. Za

letos smo se omejili na izbiro lokacije. Ob lokaciji za žago se je pojavil, kot že prej pri mlinu, problem vode, ki naj vsaj nakaže oziroma delno ponazori funkcioniranje objekta. Ta prvi pogoj je število možnih lokacij praktično skrčil na dve. Od teh dveh je kot najugodnejša za sedaj ostala ona nad mlinom v pobočju platoja pod čebelnjakom. S provizorno postavitvijo dimenzioniranega profila žage smo se prepričali, da je prav ta varianta od vseh najprimernejša. Zaradi nestalnih vremenskih pogojev v jeseni, delno pa tudi zaradi večjih finančnih izdatkov, ki so za predstavitev in odkup žage potrebni, a za letos niso bili predvideni, smo to veliko akcijo določili za prihodnje leto.

Letos torej v muzeju na prostem ni bilo opravljenih mnogo del, ki bi prinesla končne rezultate. Opravljene pa so bile obsežne priprave za uspešno nadaljnje delo v prihodnjem letu. Zaradi prizorišča Škofjeloških poletnih prireditev, ki je bilo letos predstavljeno v ambient skansena, pa je bilo treba opustiti tudi večja zemeljska dela. Slej ko prej je ostalo odprto vprašanje konservacije lesenih objektov v skansenu. Preizkušeni in visokokvalitetni preparati, ki jih z uspehom uporabljajo v podobnih muzejih v tujini, so za nas, zaradi skoraj astronomskih vsot, ki bi jih zanje in za konservacijo z njimi potrošili, nedosegljivi. Zaradi prvega pogoja, da s prepariranjem in konserviranjem objektom ne bomo spremenili se-

Aleš Mrzel

ZAČASNO POROČILO O SONDIRANJU GRAJSKEGA DVORISČA

Loški grad je v svoji več kot sedem stoletij dolgi zgodovini brez dvoma doživel številne spremembe in prezidave. Nekatere spremembe so sprožile povečane potrebe, druge zopet naravne katastrofe, tretjim pa je morda botroval novi namen, kateremu naj bi grad služil. Prvotni zunanji videz gradu bi danes brez dvoma težko rekonstruirali, prav tako težko pa bi v današnjih grajskih prostorih našli sledove njegove najstarejše zidave. V najstarejših dokumentih so namreč naštetih le nekateri prostori, ni pa grad natančneje opisan.